

3

Cena Numeru

centy w Krakowie, Podgórze

i na prowincyi

PRENUMERATA

mieściła w Krakowie 1 K. 50 h. (zł z dostawą do domu —
na prowincję z przesyłką pocztową 1 K. 50 h. —
Prenumerata za granicę 1 mk. 50 l. 2 h. 1 r.

POJEDYNCZE EGZEMPLARZE NABYWAĆ MOŻNA
WE WSZYSTKICH AGENCJACH PISM I NA WSZYST-
KICH DWORCACH KOLEJOWYCH.

Redakcja i Administracja „Nowin”: Kraków, ul. Wiślna L. 2, Tel. 340.
Ekspedycja „Nowin” ul. Wiślna L. 2.

REDAKTOR NACZELNY:
LUDWIK SZCZEPAŃSKI.

Wiadomości ustnie, telefonicznie i listownie przyjmuje Redakcja (Tel. 340)
od godziny 9 rano do godziny 7 wieczorem w biurze ulica Wiślna L. 2.
Rękopisy nie zwraca się.

„NOWINY” wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 5-tej. — Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincyi.

Cesarz Franciszek Józef I.

w osmdziesiątą rocznicę urodzin.

Monarchia austro-węgierska obchodzi dziś osmdziesiątą rocznicę urodzin cesarza i składa mu hołd radosny. Mało któremu z panujących danem było dożyć tak sędziwego wieku, a z tych, co go dożyli, żaden już w tym wieku z taką krepkością i potęgą nie dzielił w swych daniach rządów i to rządów w takich warunkach, w jakich je spełniał Cesarz Franciszek Józef I.

Osmdziesiąt lat życia, wypełnionego najdonioślejszymi zdarzeniami państwowymi, od których zależał nierzbyt dynastji i państwa, obfitującego w chwile netyliki szczęścia i sadowienia osobistego, ale jednego bolesnych i wielkich ciętów i nieszczęśliwych, sześćdziesiąt lata rządów w państwie, najbardziej różnorodnym pod względem narodowym, które w ciągu tego panowania mimo namietnych nieraz walk narodowościowych i wielkich przewrótów społecznych stłisło się i rozwinęło i utrzymało w wyjątkowo łatwej i wagi stanowiącej w Europie, niewielkiej charakter Monarchji, Jego wszystkie poruczenia obowiązuje, Jego pracowitość i wytrwałość, Jego głęboki szacunek dla praw konstytucyjnych i narodowych, szacunek w wodzącej doświadczenia przedstawicieli starodawnej dynastji cesarskiej — budzą po wszechstronnie do cesarza Franciszka Józefa I. nie tylko w Monarchji, ale także poza jej granicami.

Panowanie Jego, to bezspornie w dziejach monarchji austriackiej przełomowy okres. Objawy się rządy w pamiętnym roku „wiosny ludów” 1848, młody władca rychło zrozumiał ducha swych czasów i ostatecznie monarchję absolutystyczną przemienił w konstytucyjną, pchnął nawę państwa na nowe torze rozwoju.

Mądry, sumienny, energiczny a umiarkowany władca, jakkolwiek cennie się Niemcom, panowanie swe oparł na szkodliwej zasadzie, że *tużdzić i rozumieć nie rozumieć*. To też dzięki tej sprawiedliwej uczciwości się najgłośniejsze burze, wzmocniły się fundamenty państwa, w którym każde narodowość z osobną posiadała szerokie pole do rozwoju swych sił i pracy kulturalnej.

Pracowitość, sumienność, umiarkowanie (w dziedzinie także w fizycznym życiu), sprawiedliwość, uczciwość, postępowanie cesarza — a umiarkowanie zapewniło mu niewielki w tym wieku spełniał jeszcze rzadkość umysłową.

Sędziwy Monarcha jednak sobie cieżko i wdsięgać takte w naszym naracie. Nie żądając od nas ani wyrazów, ani naszego przywiązania do przeszłości narodowej, ani wyzreczenia się wiary w lepszą przyszłość całego narodu polskiego, zapewnił nam warunki rozwoju narodowego i kulturalnego w kraju. I za to mu cieżko składamy. Oby panował nam jeszcze długo!

Najbliższe daty z życia Cesarza.

Co sędziwy Monarcha przeszedł w życiu, jakie widział przeobrażenia, ile smielnych doraźnych losów, najlepiej okaze pobudzić przegląd najbliższych dat z Jego panowania.

Cesarz Franciszek Józef I. urodził się 18 sierpnia 1830 r. w Wiedniu, jako najstarszy syn cesarza Franciszka Karola (drugiego) syna cesarza

Franciszka II.) i ks. Zofii, córki króla bawarskiego Maksymiliana I.

Na tron wstąpił po abdykacji Ferdynanda I. 9 grudnia 1848 r.

W 1849 zwycięska wojna z Włochami i zwycięstwo nad powstaniem węgierskim.

1849 zniesienie konstytucji i powrót do absolutyzmu.

1854 przesłabienie księżniczki Elżbiety.

1859 klęska w wojnie z Piemontem i z Francją (Magento, Solferino); utrata Lombardji.

1860 dyplom październikowy, znowu zapowiadający konstytucję.

1861 otwarcie „recheratu”.

1863 kongres katolicki niemieckich bez udziału Prus.

1863 wojna z Danią w interesie Prus.

1866 klęska w wojnie z Prusami i Włochami; utrata Wenecji.

1867 ogłoszenie konstytucji i koronacja w Budapeszcie.

1868 serwowanie konkoratu z kurją rzymską.

1878 zajęcie Bułgii i Hercegowiny.

1879 zawarcie trójprzymierza.

1889 śmierć następcy tronu arcyksięcia Rudolfa.

1893 samowrót cesarzowej Elżbiety.

1906 ustawa o powszechnym prawie głosowania do parlamentu.

1906 aneksja Bułgii i Hercegowiny.

Urodziny cesarskie.

Ischl. Miasto jest wspaniale udekorowane. Przybył tu prawie wszyscy członkowie Domu cesarskiego. O godz. wpół do 6-tej wieczór odbyło się w cesarskiej willi przedstawienie, w którym wystąpiły dzieci arc. Maryi Walerji.

Wieczorem miasto było wspaniale iluminowane, a okolice góry oświetlono. Spalono też ognie sztuczne. Na ulicach panował ogromny ruch. Ulicami przeciągały kapele.

Wiedni. Wczoraj, w przeddzień urodzin monarchji, ulice, zwłaszcza prowadzące do Prateru, były uroczyście przybrane. Prater, gdzie zbiera się tłumy ludzi, był wspaniale iluminowany, równał swą świecą. Spalono ognie sztuczne. Orkiestry wojenne przegrywały.

Praga. Wydział miejski postanowił na dzisiejszym uroczystym posiedzeniu Rady miasta postawić wnioski o budowę jubileuszowego szpitala i ustanowienie pewnej liczby miejsc fundacyjnych w tym szpitalu i w większym domu biednych.

ZE SWIATA.

Clemenceau przeciw ograniczeniu zbrojeń. Podczas czytania na temat: „Demokracja a wojna” w Buenos Ayreses wyświadczył Clemenceau, że jest przeciwnikiem ograniczenia zbrojeń. Zdaniem jego, byłoby to najgłośniejszym środkiem do wywołania wojny, gdyż jest rzeczą niemożliwą w zbrojeniach rozmaitych mocarstw wywrócić równowagę. Prezydent Roosevelt powiedział w Paryżu, że jeżeli ma się do wyboru między pokojem a sprawiedliwością, nie należy poświęcić tego ostatniego. Przy wyborze między pokojem a poświęceniem ojczyzny nie ma żadnej wątpliwości. Trze-

ba wszystko uczynić, by wojny uniknąć, jednakże — rzekł dalej Clemenceau — byłbyśmy szaleńcami, gdybyśmy zaczęli się rozbrajać w chwili, kiedy wszyscy na morzu i lądzie, a nawet w powietrzu się zbroją. Nie myślimy o żadnych zbrojeniach, nikomu nie chcemy szkodzić, musimy jednak strześć godności naszej ojczyzny i stać w gotowości ku jej obronie.

Po pożarze w Brukseli. Z gorączkowym pośpiechem rozpoczęto prace nad restauracją zniszczonych pawilonów. Pracuje tysiące robotników. Dyrekcja wystawy spodziewa się, że pracując dzień i noc, restauracja wystawy będzie do końca miesiąca ukończona.

Prokuratura prowadzi śledstwo w tym kierunku, co dożądła sądu politycznego.

Obećca okazało się, że w czasie pożaru skradziono wiele cennych przedmiotów.

Na kondolencyjny telegram austriackiego ministra robót publicznych, nadeszły telegram belgijskiego ministra dla handlu Huberta z podziękowaniem, oraz z nadmienieniem, że skutki pożaru nie są tak wielkie, jak się zrazu obawiano.

Mr. Roniker zwaryował? „Kurier poranny” donosi: „Wizytyni sprawie zabójstwa, Stanisława Chmurnowskiego, hr. Bogdan Roniker miał wiele obowiązków. W ostatnich latach nie posiadał własnej żony, która go przysłała odwiedzić i wzięła ją za obcą kobietę. Podobno obłądł się objawia na ile jakiejś manji. — Zapewne rzecze się niebawem wyjaśni, gdyż hr. R. jest pod pilną obserwacją lekarza”.

Abdul Hamid. Donoszą do angielskich dzienników, że w Salonice niektórzy nie wierzyli, aby Abdul Hamid znajdował się jeszcze w Salonice. Postanowili stąd wyruszyć dalej przed willą, ale znikła wielka ilość dostawców, jacy do nich pojawiali się przed willą. W Salonice opowiadała, że Młodotury pozwolili zamieszkać Abdul Hamidowi koło Konstancynopola w zamian za udeślenie podpisu na wycofanie jego depozytów z banków niemieckich.

Trzy miliona za alkohol. Z obliczeń niemieckiego urzędu statystycznego dowiadujemy się, że w okresie od roku 1904 do 1908 przypadało w Niemczech na osobę (wliczając dzieci, kobiety i starców, którzy była zysywają bardzo mało) rocznie 116-66 litra piwa, 3-66 litra wódki i 5-82 litra wina.

Licząc litr piwa średnio po 30 fenigów, litr wódki po marce i litr wina także tylko po marce, przypada rocznie na każdego mieszkańca Rzeszy niemieckiej wydatek 35 marek na piwo, 3-86 na wódkę i 6-69 na wino.

W całym państwie wydano zatem w ostatnich czasach — przy 64 milionach mieszkańców — rocznie na piwo wódkę i wino razem 289-5 milionów marek, czyli prawie 3 miliardy marek.

Wydatki Niemiec na alkohol przewyższają więc przeszło dwukrotnie wydatki rocznie na wojak i marynarkę, są prawie cztery razy tak wielkie, jak sume, wydana przez państwo na t.z. „ubezpieczenia robotników”, a wynoszą 5 razy tyle, co koszt utrzymania wszystkich szkół publicznych w całym państwie.

Sztetyn w Ameryce. Administrator ogrodu zoologicznego w Nowym Jorku, Dittmar, zwrócił

uwagę rządu, że Stanom Zjednoczonym grozi w przyszłym roku strasna klęska suszary. Podczas podróży inspekcji w kilku południowych stanach zauważył Dittmar kilka suszarzyc w niebieżającej dolinie. Gdyby tylko w czasie wyległy się owady, Ameryka została całana suszarzą. Dittmar twierdzi, że aby już obecnie z całą energią przystąpił do tejplenia grzącej piłgi.

Dyabeł w bloście. Pierwa warzawianka donosi: Onegdaj podjechała pewna właścicielka ścieżki, ciągnąca się wzdłuż rzeki Czarna Struga. Właścicielka ta, przy obciążeniu kalety głębokiej, utworzonej przy drodze polnej po ostatnim wylewie Strugi, została obrygnana blostem. Prestraszona tem, pobiegła co tchu do swej sieni, oddalonej o wiorstę i z krzykiem wpadła do chaty, zawiadomila swego małżonka o wypadku, jaki ją spotkał. Chłop natychmiast do domu przyszedł i po wyszczerzeniu na niejże warzawiankę przez żonę, nie spokulną „dyabla”, lecz i jego spukul ten sam las co żonę, tj. całą jej osobę „dyabeł” obciął blostem. Skonfundowany tym wypadkiem, włóciłaśn imieniem Wojciecha, stracił na odwadze, poszedł więc do pobliskiej cegielni i sprostował na pomoc 6-cm strycharczy. Po długich naradach, nabrał przekonania, że to nie „dyabeł” lecz jakiś inny potwór leży w bloście. Jakby przynęcił i cegielni czerpaki do wody, uszczuplił do granicy i po wyszczerzeniu wód z dołu blostowego, zauważył na dnie obrygniętego szcunpaka, którego zabito licemnie uderzeniem drągów w głowę. Po wydobyciu go z blostu, zasłonięto trymbalnie do pobliskiej asynkowni, gdzie okazało się, że ważył 63 funty. Ponieważ w tym polowie brato udział 7 muł chłopów i właścicielka, która pierwsza była obrygnana blostem, podzielił szcunpaka na części był bardzo trudny, każdy bowiem ciałko otrzymał lepszą część, odczęł, do którego szła i ogona, nikt nie miał zresztą. Spór ten wywołał bójkę, która zalagodził asynkar, oburując za szcunpaka rb. 10, na co się wszyscy zgodzili, zwłaszcza, że na stole stała już flaszka z wódką i odpowiednio zakąskami. Najlepszy interes na tym polowie zrobił właściciel asynkowni, bo i szcunpaki był jego i rb. 10 wrócił doń za wódkę. Jak mówi, w Białej Wsi, woda przeswala groble w stawach, więc zapewne se stawu tak obrygnę szcunpaka spłynął do Strugi.

Prerost przelwokołko esperanto. Znamy prawnika francuskiego Marceli Prevosta, występującego jako obrońcy przeciwnik esperantomu i w ogólnie języków sztytnych. Prevost sądził, że esperanto pozostało zawsze i jedynie językiem kongresów. Ląd nigdy nie będzie i nie będzie się wyuczyć tego języka. Dla Prevosta, jako dla pisarza, esperanto nie ma żadnego znaczenia. Pisząc w języku francuskim, może mieć nadzieję, że kłótnia jego może sądzić kilka milionów Francuzów i tyle cudzoziemców, wiadomości w języku francuskim. Esperanto nigdy mu tego nie może zapewnić. Zdaniem Prevosta większe korzyści daje wyuczenie się języka angielskiego.

Pięć milionów piór stalowych na dzień. Jakto rozmiar przyjęła produkcyja przemysłowa, która eksploatuje kule stalowe w pióra stalowe, można sobie mniej więcej przedstawić, gdy się dowiedzi, że sam Birmingham, ta stolica angielskiej fabrykacji piór stalowych, w ciągu jednego tygodnia tygodnia wyprodukuje w świat 80 milionów sztuk. Do

dotarł do 82 stopnia. W 1831 r. James Ross odkrył biegun magnetyczny na 78°. Franklin i Hull nie dotarli dalej, jak Parry, natomiast Markham, Langwood i Payer przekroczyli 83 stopień. Wrangel odkrył kraj, noszący jego nazwisko. Z późniejszych podróży największymi byli Nordenskiöld, Nansen, który dotarł do 86°30', książę Abruzzo Cagni, który doszedł o 4 minuty dalej, niż Nansen, wreszcie Peary, Amerykanin, który 21 kwietnia 1906 r. stanął na 80°6' i więc doszedł najdalej, bo znalazł się w odległości zaledwie 320 klm. od bieguna.

A teraz, panie poruczniku, wie pan, czemu panu wymienialem ten dług szereg podrózników? Wszystkie ich nazwiska brzmią dla pana dziwnie, obco. Bo byli to podróznicy obcy, Anglijcy, Amerykanie, Holendrzy, Szwedzi, Norwegowie, nawet Włosi — brak tylko Francuzów. Francuzi nicma ani jednego. Czy pan by nie chciał, by i bok nasz stanęło jedno nazwisko francuskie? Jak pan nazwie?

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Major DRIANT.

Balonem do bieguna Północnego.

Przełaz z francuskiego.

(Ciąg dalszy).

— I pani — zwrócił się Elliot do Krystyny — muszę wyrazić mi najgłośniejszy szacunek.

Następnie podał jej do poręcznika: — Czas to pójść, żegnajcie się poręcznika. Pozwoli pan, że powtórzę panu raz jeszcze swoją propozycję i wyłuszcze panu powody, które mnie do niej skłaniają, powody głębszej natury. Może państwo pójdziecie ze mną.

Wstał od stołu i wyszedł do sąsiedniego pokoju, a za nim poszli wszyscy obecni.

Weszli do kabiny oficerskiej. Na stołach były tam porozrzucone rozmaite instrumenty i czasopisma; przy jednej ze ścian znajdowała się bogata biblioteka, na drugiej zaś wisiała wielka mapa mórzb podbiegu-

nowych. Dwa koła, oznaczające 70 i 80 stopień północnej szerokości geograficznej, były czerwono podkreślone. Od 80 do 90 stopnia ponaczynano szereg drobnych punktów, a w środku widniał wielkimi literami napis:

Bieguna północnego.

Napis ten uderzał odrazu każdego, bo znajdował się na białym zupełnie nie, oznaczającym cieżko jeszcze nie zbadane kraje.

Drogi poszczególnych badań tych sref podbiegu- nowych, poznaczane punktowanymi liniami i adnotacyami, dokąd i kiedy który podróznik doszedł. Dowodziły one lepiej, niż długie objaśnienia, jak odkrycie bieguna od lat 350 było celem i pragnieniem tych badaczy.

— Proszę patrzeć, proszę czytać nazwiska tych bohaterów — mówił im pan. — Albo raczej, ja je państwu wyliczę, zaraz się dowiecie, dlaczego. Pani, panno Krystyno, wybaczy mi, że te godzinę przeznaczam na lekcję geografii. Proszę zważyć, że od

15 miesięcy żyję tylko temi myślami, że mój mózg i serce są tylko tem zaprzętne.

— Rozumieć pana doskonale — ożwała się Krystyna poważnie.

— Pierwszym badaczem — zaczął miliard — był Willoughby. On odkrył w roku 1553 kraj, zwany dziś Nową Ziemią. Ten pierwszy podróznik zmarł w powrocie z wyprawy podbieguowej. Jego odkrycie skłoniło innych do badania nieznanych lodowych okolic. W XVI wieku Piel i Jackson dotarli do morza karamajskiego, Hudson dotarł do 80° ale zmarł na lądzie, opuszczony przez towarzyszy. William Baffin na swoim okręcie Discovercy zbadał dokładnie morze, któremu nadał swoje imię. Wreszcie William Baront odkrył Spitzberg, poczem upłynęło 230 lat w zastoj. Zdało się, że ludzie zrezygnowali z ochoty zbadać tajemniczych przestrzeni.

Zadą odkrycia bieguna ożyła dopiero w XIX. wieku. W roku 1822 przedsięwzięt wyprawę do bieguna Parry, który na pływającym złomie lodowym

BAZAR KRAJOWY Peleryny zakopiańskie, Serdaki na futrze, Serdaki i guńki sukienne, Kraków, Rynek 20 **Kilimy** w wielkim wyborze o najpiękniejszych wzorach.

wyroblenia tej niesłychanej masy piór stalowych potrzebna nie mniej jak 90 tonn stali.

Katalog jednej z większych fabryk wylacza około 5000 rozmaitych wodorów i nie popełnimy może wielkiej przesady, gdy się przejrzy, że na całym rynku znajduje się blisko 100.000 różnych form i odmian.

Stal, z której te pióra się wyrabia, przebywa podczas całego procesu wytwórczego nie mniej jak dwadzieścia rozmaitych stadiów.

Najnowsze modele maszyn, które w wielkich zakładach przemysłowych wyblja się pióra stalowe, są już do tego stopnia wydoskonalone, że jeden robotnik na dzień wyrobic może 45.000 piór.

Najnowsza galeryja fabrykacyj piór jest wyrób piór srebrno-platynowo - aluminiowo - brązowo-żółtych. Główna siedziba tej fabryki są Stany Zjednoczone.

Kocham cię! Jeden ze szwedzkich lingwistów pracuje nad ciekawym dziełem: ma to być zestawienie oświadczeń miłosnych wszystkich ludów, znajdujących się na kuli ziemskiej!

Razem nie tak łatwa, jeśli się swasty, że na kuli ziemskiej istnieje przeszło tysiąc języków, w których to „kocham cię!” bywa szeptane, wykrykane i wymawiane z jękiem boleśnym, lub swobodnym uśmiechem.

Chłubięz np. sepcie: „Uo ugal ni”. Armeńczyk wypowiada swoją miłość do ukochanej w słowach „Se stem as be”. Arab zadawała się krótkim „Nehabhek”. Turcy wzdycha „Sidi sevelorum”. Indyjczyk „Main sym ka piar karim”.

Najciekawszym jest jednak oświadczenie się Grenlandczyka, do wypowiedzenia którego potrzeba sporo czasu; brzmi ono: „Unigraerndilana-lerfonajungnukajuk!” Europejczyk przedsię się ożeni i rozwiedzie, zanim doła to wypowiedzieć; miłośnik amant, który chciałby zapisać to w swoim wierszu uszko ukochanej, dostaby na pewno paraliż języka, a ukochana... conajmniej zawrócił głowy.

Skomplikowany „casus“.

Bawili przez zime w Londynie na studiach młody uczonej indyjski, nawlekłszy Savakar, potomek jednego z najznakomitszych rodów braminckich, autor historycznego dzieła, traktującego o powstaniu Indji w 1857 r. i silnie podejrzany o bardzo czynne uczestnictwo w teraźniejszych insurrekcyjnych ruchach indyjskich, sprawiających tyle kłopotu rządowi angielskiemu. Gdy dowody zgromadzone, Savakar został misiałem temu aresztowany w Londynie. Domagał się, aby sądził go który z trybunałów angielskich; zawyroковано, że musi być sądzony w Indjach; wiadomo go na statek „Morra”, a statek „Morra” miał po drodze poprac krótko uciążyć w Marysili.

Gdy w porcie marysilijskim zarzucił kotwicę, Savakar, nie namyślając się długo, skazce do morza, plynąc co się stał starczy i smyka na ląd. Wora angielska na statku, widząc co się święci, alarmie wybrzeże wołaniem za pływającym zbiegł: „Au voleur!” Zapowiedź kradzieży! Jakóż francuska policja portowa, wyglądając dookoła? Indyjanina aresztuje, nie a nie nie widząc, że ma do czynienia z przestępca politycznym. Savakar francuskim językiem nie włada. A reszta, który tam walczył w takiej chwili na tłumaczenia się delikwent! — Odstawiają go na statek angielski i w chwili obecnej Savakar plynie dalej do Indji.

Tymczasem się zawiązało w prasie francuskiej i angielskiej. Francja nie wydaje Anglii przez statek p. t. w. polityczny (Anglia też ich Francji nie wydaje). Faktom jest, że Savakar aresztowany został na terytorium Francji i t. e. goż terytorium wydany został wiadom angielskim przez policyję francuską. Nieprawidłowo! Całkiem wbrew konwencji, istniejącej między obu państwami! Stangawo na śmieci francuskiej, w porcie Marysili, już miał prawo korzystać w pełni z gościnności Francji dla przestępcy politycznego. Odrzucają się nawet głosy w prasie, że statek „Morra” stał na wodach francuskich, przeto ciwili kłedy Savakar buchnął do morza, już znalazł się na terytorium Francji i np. władze angielskie nie miałyby prawa wylwalać go z wody. Dzienniki inne francuskie uprzedzają policyję portową, że była wprowadzona w błąd wołaniem: „Au voleur au voleur!” Jurejści francuscy i angielscy wymieniają polemiczne artykuły, a rządy angielski i francuski noty dyplomatyczne, trzymane jednak w tonie jaknajbardziej uprzejmym. Obu państwom chodzi w równej mierze o uszanowanie prawa międzynarodowego.

Jest tylko jedna ubożna okoliczność, psująca humor Anglikom. Oto rewolucyjność Indyjskiej żywności, w której wystraszona dla Francji, jeżeli się myślił założyć zażądanie dla Indyjskich, aby Savakar „wrócić” statek Francji, na której terytorium zdołał się schronić — podał to owe sympatie dla Francji... A to rzecz niepożądana... Zdaje się jednak, że koniec końców interesacy Savakar powródzić z powrotem, co wszyscy

kiemi honorami do... Marysili i tam puszczają będsie żyw i zdrów na łono gościnnej Francji.

Żegluga powietrzna.

Lot okrężny.
Paryż. Według oficjalnej klasyfikacyi, ostatni etap lotu okrężnego przebył Leblanc w 1 godzinie 46 minutach 57 sekundach, Aubrun w 1 godzinie 54 minutach i sekundzie. Ogółem Leblanc leciał 12 godzin 56 minut, Aubrun 13 godzin 28 minut i 15 sekund.

Leblanc zyskał nagrodę „Matina” 100 tysięcy franków, a nadto pięć pierwszych nagród i dwie nagrody za poszczególne etapy lotu, razem 127.000 franków, a Aubrun tylko za pojedyncze etapy 13 tysięcy franków.

Aeroplanem z Amlens do Londynu.

Amlens. Awiator Moisan wczoraj o kwadrans o 6 wznosił się, by polecieć do Londynu. Londyn. Moisan wylądował w Birmanstone za Dorem i dziś rano poleciał dalej do Londynu.

Z Moguncyi do Mannheim.

Frankfurt. Awiator Thelen o godz. 5:45 rano wleciał na aparacie Wrighta w towarzystwie Gorrissena, aby przelecieć przestrzeń z Moguncyi do Mannheim, ale niedaleko za Moguncyą aparat się sepsał; aeronauci musieli wylądować i wrócili do Mannheim.

Wypadki aeronautów.

Amlens. Latham po trzechkrotnym okrążeniu aerodromu uderzył o drzewo. Aparat uległ zupełnemu zniszczeniu; awiator sam wyszedł bez szwanku.

Paryż. Legagneux przybył wczoraj o godz. 11 rano do Issy le Montluisen. Przy lądowaniu aparat jego uległ uszkodzeniu.

Petersburg. Porucznik Gogolow wznosił się na aparacie Farmana i zatoczywszy pół kręgu, spadł skutkiem zapażenia się motoru do głębokiego rowu, przyczem uległ ciężkiemu poranieniu rąk i piersi.

Z KRAJU.

Nowy wypadek w Tatrach.

Z Zakopanego donoszą: Trzech uczniów gimnazjalnych, którzy przybyli tutaj pieszko ze Stryja, wybrało się wczoraj rano na wycieczkę na Giewont. Na Kondratowej hali zboczyli ze zwykłej drogi i uśiłowali po skałach odruch wejść na ścianę Giewontu. Jeden z nich, syn radcy sądu ze Stryja Tań-usz Majer, uczeń VIII. klasy, posliznął się i spadł w dół. Zbieżowane pogotowie ratunkowe odnalazło Majera, który ma pękniętą czaszkę. Majera przewieziono o godzinie 5-tej po południu do prywatnego szpitala dra Gawlika. Stan jego jest prawie bez nadzieiny.

Z Dobrozy. W niedzielę 21 b. m. obchodził miasto Dobrozy uroczystość pięćdziesiąt rocznic zwycięstwa Grunwaldzkiego.

Program uroczystości obejmuje: Pochód do kościoła parafialnego o godz. 10:30 do 10:45, gdzie prawona będzie suma z kaszniek okolicznościow. Po nabożeństwie odsłonięcie tablicy, przy pieśni „Boże Narodzenie”, odpowiadanie przez włościan z Bierzanowa, przemowa. O godz. 3 po południu na Zawroniu ćwiczenia „Sokołów”, bezpłatne przedstawienie „Wozu Dżymały”, zabawa ludowa, wieczorem wianki na Rabcie pod osobistym kierownictwem p. Madrzykowskiego.

Do Kryny podług listy nr. 13 przybyło 10 b. m. 7475 osób.

Obchód grunwaldzki w Odrzwaju. Wspaniała uroczystość pięćdziesiąt rocznicy bitwy pod Grunwaldem rozpoczęła się w Odrzwaju odegraniem przez muzykę miejscową „Wielka melodyj polska” z wzięty kościoła parafialnego. Sumę celebrował ks. Franciszek Fitak, kazanie, opiewające historię całej bitwy, wygłosił znany kaznodzieja ks. Dziomba. Po południu o godz. 2 zebrało się około 5000 włościan z Odrzwaju, Zaturcznego, Pieniążków, Czarnego Dunajca, Nowego Targu, Dziania i Pielielnic, aby wziąć udział w uroczystym pochodzie pod pamiątkowy krzyż, postawiony na „Głowacowym wierchu”. Pochód rozpoczynała bandaiera górali, złożona z około 120 kozi, na nią postępowala młodzież szkolna, włościanie, delegacye różnych gmin okolicznych i goście, oraz muzyka wiejska z Raby Wyżniej. Pod krzyżem przemówił inicjator całego obchodu ks. Karol Paluch, proboszcz z Odrzwaju i prof. Zachemski. Podczas poświęcenia krzyża odpowiadali dziei szkolne pieśni „Bogardzi”, pod kierunkiem prof. Janowskiego, a następnie wszyscy zebrani odpowiadali pod krzyżem pieśni patriotyczne. Wieczorem, na wspaniale przystrojonym przez p. K. Dudziaka Ryńku, odegrała dziesiątka wiejska sztukę p. t. „Ryćcie Jedwigi” Strakowej, poczem odbyły się zabawy ludowe. — Jedną ta uroczystość porzucenie na długo w pamięci włościan, a serdeczne podziękowania za urządzenie tejże otrzymał proboszcz odrzwajski ks. Karol Paluch.

Sądka na żandarm. Piszą nam z Niepolomic: W niedzielę 15 bm. przybyła wycieczka składa-

jąca się z Sokółów i Sokółów-gości do Niepolomic celem spyania koka. Tu po przybyciu żandarm na zwiskiem Nowak niegrzecznie zacepał „Sokołów-gości”, żądał legitymacyi i papierów, co wywołało powszechne oburzenie. Czy żyjemy pod pruskiem bagnetem? Starostwo powinno ukarać tego rodzaju samowolę, gdyż do kontroli sokółstwa są naczelnicy i prezesi.

Rozprawa o napad studentów ruskich na uniwersytet lwowski odbędzie się dopiero z początkiem października, w każdym jednak razie przed rozpoczęciem wykładów. Prokuratura przystąpiła już do wygotowania aktu oskarżenia. Niewiadomo jednak jeszcze, czy rozprawa odbędzie się przed trybunałem wyrokującym, czy też przed sądem przysięgłym, zależy to od kwalifikacyi czynu zarzucanego oskarżonym.

W sprawie próby oskarżenia o delegacyę trybunału pora galicyjskiego dla rozprawy tej sprawy — lwowski sąd krajowy i wyższy najprawdopodobniej oświadczyć się przeciw delegacyi — decyza zależeć będzie od najwyższego trybunału w Wiedniu.

Automatyczne telefony w Krakowie.

Na głównym poczcie od dłuższego już czasu wra praca nad urządzeniem centrali automatycznych telefonów i trwać będzie jeszcze kilka tygodni. Ukończenie głównej centrali spodziewać się należy z początkiem września, poczem nastąpi zainstalowanie pierwszych abonentów w mieście. Całe urządzenie automatycznych aparatów wykonywane będzie u dotychczasowych prywatnych abonentów telefonicznych całkiem bezpłatnie, a zaprowadzenie ich wymaga niedługiego czasu. Prace nad urządzeniem głównej centrali i sieci telefonicznej prowadzone są przez c. k. kierownictwo budowy telefonów w Wiedniu pod osobistym nadzorem nadkomisarza budowy p. J. Fedorla.

Zaprowadzeniem automatycznych telefonów całą manipulacya przy wywoływaniu numerów abonentów zostanie znacznie uproszczona, gdyż odpada przy łączeniu pośrednictwo centrali na głównej poczcie, a kasady z wywołujących telefonów będzie mógł sam się połączyć z drugim abonentem w przeciągu kilkunastu sekund. Nowe automatyczne aparaty typu Stouffera z ulepszeniami wprowadzonymi przez radcę ministerstwa Huberta Diella z Wiednia, są wyłącznie przenośnymi aparatami stołowymi. Aparaty te nie będą, jak dotychczasowe, przytwierdzone do ściany, a jedynie na wyraźne życzenie abonentów przenoszony aparat ustawiony być może na konsolce do ściany przytwierdzonej.

Nowe aparaty automatyczne, w formie niewielkich czarnych skrzynek metalowych, mają w górnej części cztery przesuwalne ku dołowi dźwignie. Wzdłuż drogi, którą przesuwać można dźwignie, umieszczone są cyfry od 0 do 9. Dźwignie te, jak sławski, zastrzyżymy być mogą na dowolnych cyfrach i służą do ustawiania numeru abonentu, z którym pragniemy się rozmówić. Gdy chcemy połączyć się z p. z. a. numerem nr. 1324, ustawiamy pierwszą dźwignię na cyfrze 1, drugą na 3, trzecią na 2, ostatnią na 4, a w tej samej chwili na ruchomej, u dołu aparatu mieszczącej się tabliczce wyskakuje liczba 1324. Jeżeli numer poszukiwanego przez nas abonentu składa się tylko z trzech cyfer, wtedy pierwszą dźwignię ustawiamy na 0, a numer tworzymy z trzech pozostałych. Po ustawieniu odpowiedniego numeru krędnym korbą, z boku aparatu umieszczonej, aż do chwili, gdy nakręcana wewnątrz sprężyna zeskoczy z trybów, a korbą poruszając się zacznie zupełnie wolno. Po nakręceniu sprężyny poczekać należy kilka sekund, w którym to czasie dokonuje się przez działanie elektryczności automatyczne połączenie przez stację centralną z poszukiwanym przez nas numerem aparatu. Po kilkunastu sekundach zdejmiemy słuchawkę ułożoną na widełkach na górze aparatu, a z tą chwilą w drugim połączonym przez nas aparacie odzywa się dzwonek i dzwoni tak długo, dopóki ktoś przy wywołanym telefonem słuchawki z widełkami nie zdźmie. Rozłączenie odbywa się znowu automatycznie, gdy która ze stron rozmawiających słuchawkę z powrotem na widełkach połoczy.

W razie, jeśli abonent przez nas wywołany znajduje się w połączeniu telefonicznym z innym numerem, w słuchawce telefonu słychać kilkakrotnie przyciszony trzask, który jest sygnałem, że telefon, którego numer ustawiliśmy na naszym aparacie, jest zajęty. Cała ta manipulacja, niezwykle prosta, wykonana być może w przeciągu kilkunastu sekund, a przez wykluczenie pośrednictwa telefonistek na głównej centrali niemożliwe są mylne połączenia, o ile tylko cyfra odpowiednio na aparacie została ustawiona.

Automatyczne telefony posiadają nadto jeszcze urządzenie natychmiastowego sygnalizowania w razie zepsucia aparatu. Służą do tego mały guziczek z boku umieszczony, który przyciśnięty sygnalizuje na stacyę główną zepsucie aparatu pod osobnym numerem i jest równocześnie zawezwaniem mechanika do naprawy telefonu. Nowe aparaty, niezwykle miernie skonstruowane wewnątrz, łatwo się psują

przez pył, który wpała otworami dla przesuwania dźwigni i dlatego powinny być w razie nieużywania dostatecznie zabezpieczone i okryte.

Naokoło sceny i estrady.

P. Irena Sołska, znakomita nasza artystka, spelniając swój dawno powzięty zamiar, udaje się w przyszłym miesiącu do Londynu, aby tam po odpowiednim przygotowaniu wystąpić na scenie angielskiej. Brak pani Sołskiej na naszej scenie w bieżącym sezonie jest dla bardzo odczuć, zastąpił p. Sołską w niektórych rolach jej repertuaru, zwłaszcza w rolach salowych, nikt nie potrafi. Niektóre role objął m. p. p. Sołskiej zaangażowana na obecny sezon p. Nuna Młodziejowska, b. dyrektorka teatru polskiego w Wilnie.

Z teatru miejskiego. Ogłoszony plakatami repertuar teatru miejskiego zapowiada w kolejnym porządku następujące sztuki: w niedzielę d. 21 b. m.: „Noc listopadowa”, poniedziałek „Wielki Fryderyk”, wtorek „Sędziwoje”, „Warszawianka”, we środę: „Kordyan”, we czwartek „Wesela”, w piątek: „Tamtan”, w sobotę „Noc listopadowa”.

W „Weselu” rolę gospodyni grą będzie po raz pierwszy pani Czarnaek, rolę zaś Racheli — pani Młodziejowska; do roli gospodarza wraca dyr. Sołski.

Teatr ludowy w Parku krakowskim. Dziś ostatni, pognany występ ulubienicy Krakowa p. J. dźwigi Brzozowskiej, która wyjeżdża na stałe do teatrów rządowych w Warszawie. Wystąpi ona w „Wiedzińskiej krwi” w głównej partii, którą odtworza z wielkim wdziękiem. W piątek „Matka Polka”, sztuka smutna na tle życia wygnańców polskich w głębi Rosyi, „Szkolka dziecka”, dane będzie w sobotę.

Z Instytutu muzycznego. Lekkie szkolne w Instytucie muz. rozpoczną się dnia 1-go września b. r. Zakres naukowy w Instytucie muz. został znacznie rozszerzony. I tak: obok nauki na fortepianie, skrzypcach, wiolonczeli, altówce, nauki swiętu wprowadzono naukę na wszystkich instrumentach dętych i kontrabasie, ze względu na zupełny brak uczelni szkolnej w Krakowie, w którejby przedmiotów tych uczyliano.

Chcąc uprzyściplnić opłatę szkolną, zarząd Instytutu wyznaczył takse 12 k. miesięcznie. Dla nauczania w klasach instrumentów dętych zaangażowano pierwszorzędne siły w osobach pp. J. Jureckiego, M. Kellera, A. Tomeczka i J. Wrońskiego. Pomienieni nauczyciele, jako wychowankowie zagranicznych konserwatoriów, dają zupełną gwarancję odpowiedniego prowadzenia nauki.

Zaprowadzono również naukę języka włoskiego, której udział będzie p. Carlo Moscheni. Do wykładowca historii muzyki zaproszono dra Franciszka Bylica.

Wpisz rozpoczynać się d. 28 bm. w nowym lokalu Instytutu muz. ul. św. Anny 1. 2.

Nauka w szkole dramatycznej K. Gabryelińskiego rozpocznie się d. 1 września b. r.

Personal nauczycielski obok kierownika szkoły tworzą: dr Rydel L., Teltmayer W., Siemasko A. i dr Szykowski M. Obok wymienionych kierowników szkoły perfekturacje o pozyskanie jednej z wybitnych artystek dramatycznych dla kształcenia adeptów sceny.

Wpisz rozpoczynać się dnia 28 września b. r. (ul. św. Anny 1. 2).

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie

Im. Świąckiegol.
Niedziela: „Noc listopadowa”.
Poniedziałek: „Wielki Fryderyk”.
Wtorek: „Warszawianka”.
Środa: „Kordyan”.
Czwartek: „Wesela”.
Piątek: „Tamtan”.
Sobota: „Noc listopadowa”.
Niedziela: „Gór szczytów”.
Repertuar teatru ludowego:
W Parku: „Wiedzińska krew”.
Na Rajkij: „Matka Polka”.

Co słyszać w mieście?

Z okazji 80-tej rocznicy rodzin cesarza danio dzisiaj rano z Kupa Kociuski 24 salowy wawtów. Po godzinie 8 została odprowadzona na Błoniach msza polowa, w której wzięły udział władze wojskowe i cały garnizon. Po mszy odbyła się defilada wojskowa przed głównodowodzącym kom. p. Weiglem.

O godzinie 9 rano odprowadzono zostało z okazji 80-let rocznicy urodzin cesarza uroczyste nabożeństwo w katedrze na Wawelu, celebrowane przez ks. biskupa Nowaka w asystencyi licznych duchowieństwa. W nabożeństwie wzięli udział przedstawiciele władz rządowych i autonomicznych, kapłani katedrański z ks. Wądołym, grono profesorów uniwersytetu Jagiello, i t. d. Między innymi obecni byli na nabożeństwie: wicepr. Szarski, delegat Federowicz, zastępca dyr. pol. p. Rębkiewicz, wiceprezes Akademii Umiejęt. prof. F. Zoll (senior), dyr. dyrekcji kol. Zborowski, dyrektor poczty Biłski i wielu innych,

ANASTAZY FLORECH

ang. PLEDY damskie, do podróży i powozowe, PLEPERYNY oryg. tyrolskie nieprzemakalne, KRAWATY, żaboty, szpilki do kapeluszy,

NECESSARY i inne wyroby skórkowe, TOREBKI ręczne damskie w wielkim wyborze — ceny bez konkurencyi — poleca

NAJWIĘKSZY FABRYCZNY SKŁAD PARASOLEK i parasoli, nadto KUFRY, walizy, torby,

KRAKÓW

ul. Florjańska 1. 17.

